

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14655

гр. София, 04.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

като разгледа докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20231110164196 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищцата с оглед извършеното признание на исковите от ответното дружество и липсата на необходимост да бъдат доказвани фактите от фактическия състав на исковите.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **14.05.2024 г. от 10:00 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от писмения отговор и приложенията.

СЪСТАВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Й. М. М. е предявила срещу „.....“ АД в условията на евентуално съединяване следните установителни икове: за признаване за установено, че клаузата за неустойка в чл. 10 от Договор за потребителски кредит № 162774/07.04.2022 г. е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП поради неравноправност; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД поради заобикаляне на закона; на основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД поради накърняване на добрите нрави, както и осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сума в размер на 5 лева, частично от сума в размер на 2 484 лева, недължимо платена по нищожен Договор за потребителски кредит №

162774/07.04.2022 г., ведно със законната лихва от 23.11.2023 г. до окончателното плащане.

Ищцата твърди, че с ответника са сключили Договор за потребителски кредит № 162774/07.04.2022 г., по силата на който получила в заем сумата от 1 500 лв., дължима на 24 месечни вноски, като размерът на годишния лихвен процент бил в размер на 41 %, а ГПР – 49,65 %. Сочи, че в чл. 10 от договора било уговорено, че ищцата следва да заплати неустойка в размер на 10,35 лв. плюс 0,230 % от усвоения размер на кредита, в случай че не представи обезпечение на кредитора съгласно условията на договора в тридневен срок от подписването му. Излага, че съгласно погасителния план ☐ е начислена неустойка в размер на 2 484 лева, като общата сума, която следва да бъде заплатена от ищцата по договора, е в размер на 4 628,67 лева. Намира посочената клауза за нищожна на основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП, тъй като се касае за неравноправна клауза по смисъла на чл. 143, ал. 1 ЗЗП. Счита клаузата за нищожна на основание чл. 11, ал. 1, т. 10, вр. чл. 19, ал. 4, вр. чл. 22 ЗПК поради това, че така уговорената неустойка цели да заобиколи предвидения в чл. 19, ал. 4 ЗПК максимален размер на ГПР. Твърди, че посоченият ГПР не съответства на действително прилагания, което се потвърждава и от самия погасителен план, от който е видно, че разходът за неустойка е включен и дължим още с подписването на договора. Изтъква, че по тази причина клаузата е нищожна и на основание чл. 21, ал. 1 ЗПК поради заобикаляне на закона. Обосновава, че тридневният срок за предоставяне на обезпечение е твърде кратък. Счита, че неустойката за неизпълнение на акцесорно задължение излиза извън присъщите ☐ функции – обезщетителна, обезпечителна и санкционна и цели единствено кредиторът да се обогати неоснователно за сметка на длъжника. Излага, че е налице и заобикаляне на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК, тъй като с клаузата за неустойка се уговаря допълнително обезщетение за кредитора при неизпълнение на акцесорно задължение – непредставяне на обезпечение, от което неизпълнение не произтичат вреди. Счита, че чл. 14 от договора, съгласно който неустойката за просрочие се изчислява върху размера на просрочената главница при база реален брой дни забава, разделени на 360, и е незабавно изискуема и дължима, представлява неравноправна клауза по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП. Изтъква, че неустойката е необосновано висока. Евентуално заявява, че е налице нищожност на целия договор, което води до недействителност и на неустоечната клауза. Съзнателното непосочване от кредитора на реалния размер на ГПР следва да се тълкува като неизпълнение на задължението по чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, което е основание за недействителност на целия договор за потребителски кредит съгласно чл. 22 ЗПК.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество депозира отговор на исковата молба, с който не оспорва основателността на предявените искове и ги признава с единственото уточнение, че общата дължима сума за неустойка е в размер на 2 246,40 лева, а не в претендирания от ищцата размер от 2 484 лева. Обосновава по-ниската сума на неустойката с това, че договорът за потребителски кредит е сключен при преференциални условия, видно от чл. 10, което се отнасяло и до начина на формиране размерът на процесната неустойка. В този смисъл признава исковете. Ответникът счита, че не е дал повод за завеждане на делото и моли разноските да бъдат възложени в тежест на ищцата на

основание чл. 78, ал. 2 ГПК. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и за недължимост на ДДС, в случай че бъде включено към възнаграждението.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

По исковете с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП, чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД и чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване сключването между страните на Договор за потребителски кредит № 162774/07.04.2022 г. с посоченото съдържание, по който ответникът е предоставил в заем сумата от 1 500 лева; твърдяната неравноправност на неустоечната клауза; твърдяното заобикаляне на закона; твърдяното накърняване на добрите нрави.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже, че са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 10, чл. 11, ал. 1, т. 11, чл. 11, ал. 1, т. 9, чл. 11, ал. 1, т. 20 и чл. 19, ал. 4 ЗПК при уговаряне на клаузата за неустойка в чл. 10 от договора, както и че същата е индивидуално уговорена.

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищцата е да установи, че е платила процесната сума.

В доказателствена тежест на ответника е да установи, че е било налице основанието за плащането на процесната сума, както и да установи основанието за получаването ѝ.

С оглед извършеното от ответника признание на предявените искове и на основание чл. 153 ГПК, фактите, включени във фактическия състав на исковете, не се оспорват от ответника и не се нуждаят от доказване.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____